

320
321
631. h 20
2
Wells E. 33
K.

EPISTOLA

AD

AUTHOREM ANONYMUM

Libelli non ita pridem editi:

SEPTUAGINTA CUI TITULUS.

Stricturæ Breves

IN

EPISTOLAS

D. D.

Genevensium & Oxoniensium.

OXONII,

E THEATRO SHELDONIANO.

Prostat apud Joan. Stephens Bibliop. Oxoniensem, & Jac. Knapton
Bibliop. Londinensem ad Insigne Coronæ in Coemeterio
D. Pauli. Anno CHRISTI MDCVIII.

EPISTOLA

Imprimatur,

GUIL. LANCASTER

Vice-Can. Oxon.

Mart 19. 1768.

ERRATA.

Pag. 5. lin. 19. lege Videste. P. 10. lin. 7. lege Animi. P. 11. l. 20. lege arripent.
P. 15. l. 5. lege ita Scribit. P. 17. l. 1. lege & supra. P. 18. l. 11. lege inurant. P. 21.
l. 11. lege ipsi D. Genevenses. P. 22. l. 5. lege Sanctam Matrem Ecclesiam Anglicanam.
l. 12. lege Fœtus Tui tanquam.

EPISTOLA

A D
AUTHOREM ANONYMUM

Libelli non ita pridem Editi,

CUI TITULUS,

Stricturae Breves in Epistolas D. D. GENE-
VENSIUM & OXONIENSIIUM.

PERVENIT tandem ad manus meas Tuus, quif-
quis es *Anonymus* Libellus, cui titulus, *Stricturae*
Breves in Epistolas D. D. GENEVENSIUM &
OXONIENSIIUM. Nomine perquam Congruo ea, quae
à Te mihi conscripta sunt, nuncupasti *Stricturas Breves.* Vi-
denis enim Calamo Tuo dimicare, velut *Stricto* quodam *Gla-*
diolo. Gratulor interim Hierarchicis, Tuo isti Gladiolo aut
aciem adesse. Nullam, aut talem, qualis uno alterove ictu
facillime retrondi potest. Age, si placet, in arenam descen-
damus, periculum facituri, Veri gladii de Telo tuo, utne.

I.

PRIMO, ad examen revocanda sunt verba Tua, quæ occurrunt pag. 10. "Hoc imprimis sibi met impensè gratulantur *Ministri Presbyterani*, eorumque Consortes, in horum "Literis nulla animi erga eos infensi vestigia reperiri; omnia "lenitatem & animi æquitatem spirant; nè verbulo quidem "Schismatis crimen *Fratribus Anglicis* impingunt.

Hæc vel ex animo proferas, vel non: Si non, Malæ Fraudis arguendus es, quippe qui Aliis minus cautis turpiter velis imponere; sin ex animo, arguendus es Malæ Illationis, quâ Tibimet miserrimè imponis.

Mecum, quæso, perpendas verba ista D. GENEVENSIUM: "Cum accepissemus Nos malè audire, & *Genevæ* "famam apud Vos (scil. OXONIENSES) deteri; nomine "vestro nos docuit (scil. Illustrissimus Præsul *Henricus Londinensis Episcopus*) — quæ in medium à quibusdam allata erant, "Nos non spectare, verùm nonnullos qui Ecclesiæ *Anglicanæ* "Disciplinam & Liturgiam detrectantes, nomen Nostrum "pro se ferebant: illud verò à sententiâ Nostrâ Omnino "diffutum esse noverat Vir Illustrissimus. Ita est, Fratres in "Christo dilectissimi simulque plurimùm colendi: Tantum "habet, ut ab Ecclesiâ *Anglicanâ* animus Noster alienus sit; "Sunt potius semper Eam Magni feterimus; nec Ulus Nostrum
 OMNI I A dum

“dum in *Angliâ* versatus est, ab ejus coetibus aut synaxi recesserit.

Hæc sunt D. GENEVENSIUM verba, quæ, uti ais, lenitatem & animi equitatem spirant, sed erga *Ecclesiam Anglicanam*, quam semper Magni se fecisse profitentur Viri Reverendi, non erga Ministros Presbyteranos, eorumque Consortes! Animi erga hos si non valdè Infensi, haud tamen omnino Benevoli vestigia satis manifesta reperiuntur in verbis illis, quibus profitentur D. GENEVENSES, eos qui *Ecclesia Anglicana* Disciplinam & Liturgiam detrectant, facere quod ab ipsorum sententiâ Omnino dissimulatum est.

Porro D. GENEVENSES in verbis supra memoratis hæc duo apertè innuunt, viz.

1°. Nihil inesse Cultui *Ecclesiæ Anglicanæ*, ob quod Christianorum aliquis ab ejus Coetibus aut Synaxi recederet. Et proinde

2do. Boni cujusque Christiani, dum in *Angliâ* versatur, officium esse, ab ejus Coetibus aut Synaxi non recedere.

Testor ipsos D. GENEVENSES, annon hæc sit Eorum mens. Hoc autem posito, penes Lectorem quemvis esto judicium, annon indè sequatur, D. GENEVENSES plusquam verbulo *SCHISMATIS crimen* Presbyteranis Anglis impingere.

Certè hac spectat pars longè maxima Literarum GENEVENSIUM. Addunt nempe Viri Reverendi: “Quoties, quanta

“quanta esset vestrae Confessionis fidei & Liturgiae apud nos
 “existimatio, palam faciendi occasio sese obtulit, eam nun-
 “quam praetermisimus, ut ex variis monumentis patet. Hanc
 “hodie rursus arripimus, ut quod inter vestrum nonnullos aut
 “obliueratum erat aut penitus incognitum, amplius non lateat.
 “Eos Ritus quidem habemus, quales Reip. Gubernatio & Ne-
 “cessitas postularunt, verum à nostris dissimiles nec rejicimus
 “nec in contemptum ducimus. Existimamus quippe in Jesum
 “Christum fidem, in Deum & proximos amorem, cultum ab
 “omni Superstitione & idololatria remotum, quae sufficiunt
 “ad salutem acquirendam, cum Rituum diversitate stare posse.
 “Optamus igitur, ut haec Communionis & Charitatis Christia-
 “nae vincula minime abrumpantur: Si enim inter Vos ver-
 “saremur, libentissimè accederemus ad sacra vestra.

Ut alia praeteream, agnoscis ipse quòd ista verba viz. *Existi-*
mamus in Jesum Christum fidem, in Deum & proximos amorem, cul-
tum ab omni superstitione & Idololatria remotum, quae sufficiunt ad
salutem acquirendam, cum Rituum diversitate stare posse: ista in-
 quam verba, agnoscis ipse pag. 11. quòd sint planè Aurea,
 quippe quae spirant eximiam Pietatem & Moderationem, quam
 debet laudare Omnes Boni prosequuntur.

Liceat igitur mihi (Tuam ad exemplum ibid. sed mutatis
 mutandis, multò rectius) adjungere quae sequuntur, viz. *Vel-*
ut eadem adivini Sententia. Omnium qui Reformati audiant Omnis
Medulla infixa hareret: Hoc unicum Ausidatum ista ingratitudinis,
 quibus

quibus *Multorum* (uti loqui amant) *Conscientiæ Infirmitates* miserè laborant, penitus expelleret: nec *Dissentientes*, ob *Rituum diversitatem*, ad conventicula *Schismatica* adedè temerè & iniquè se reciperent.

Nimirum juxta hanc animi sententiam, Tuumque ejusdem encomium, formari potest tale Argumentum, viz.

Si Verba ista Aurea Spirant *Eximiam Pietatem & Moderationem* debita laude à bonis omnibus prosequendam, tum *Impiè & Immoderatè* agunt, quotquot ob *Rituum diversitatem* recedunt ab Ecclesià *Anglicanà*, in qua sunt in *Jesum Christum fides*, in *Deum & proximos Amor*, *Cultusque* ob omni *superstitione & Idololatriâ* remotus, quæ sufficiunt ad salutem acquirendam.

Sed (juxta Te) verba ista Aurea Spirant *Eximiam Pietatem & Moderationem* &c.

Ergo (juxta Te) *Impiè & Immoderatè* agunt, quotquot ob *Rituum diversitatem* recedunt ab Ecclesià *Anglicanà*, in qua sunt in *Jesum Christum fides*, &c. quæ sufficiunt ad salutem acquirendam.

Videſ te in laqueum incidisse, è quo Temet nullo modo potes expedire. Vides actum esse cum de *eximiâ Pietate*, tum de decantatâ illâ *Vestrâ Moderatione*, cujus inani Strepitu aliorum aures obtundere ab aliquot retrò annis nunquam desistis: adedè ut rectissimè moneas ipse pag. 24. *Jom. Catonis seculum rediisse videri, qui olim questus est, Romanos Vera rerum nomina amisisse.* Vides denique hisce *Aureis D. GENEVEN-*

SIUM

SIUM verbis probari, Te Tuosque SCHISMATIS *verum* esse, dum per SCHISMA nihil aliud intelligo, quàm Recessum ab Ecclesiâ Anglicanâ, quo peccatur contra supradictam Tuam normam Pietatis & Moderationis plenam, & qui idcirco habendus est pro Recessu *Impio & Immoderato*. Patet autem juxta eandem Normam, hujusmodi esse Recessum ab Ecclesiâ Anglicanâ ob *Rituum diversitatem*, qualis nempe est Recessus *Anglorum Presbyteranorum*. Nam ut mones ipse P. 14. vocabulum *Ritus* in literis *Genevensibus*, adeoque in Regulâ illâ *Aureâ* totam *Disciplinam* debet denotare.

Hæc cum ita se apertissimè habeant, mirari subit, quâ fronte
 “Fidenter asserere potueris P. 12. Omnes in Angliâ Ministros
 “Dissentientes, qui suæ Disciplinæ ingenium norant, huic D.
 “GENEVENSII sententiæ libentissimè subscribere,
 “nihilque magis in votis habere, quàm suos suorumque gregium
 “mores juxta hanc normam Sanctissimam componere:
 “Aded ut nulla suspicandi causa sit, ne in Sacro hoc stadio
 “decurrendo Rever. Fratres GENEVENSES unquam re-
 “linquant.

Quâ fronte, inquam, Fidenter hæc asserere potuisti, cum Te minimè lateat, in sacro illo Stadio decurrendo Reverendos D. GENEVENSES jamdudum relictos esse ab omnibus in Angliâ Ministris Dissidentibus? Nimirum juxta hanc normam Sanctissimam dum se componunt D. GENEVENSES, profitentur, quoties in Angliâ versati sunt, ab Ecclesiâ Anglicana catibus

aut Synaxi se non recedere. Contrà non opus est probatu
Omnes in Angliâ Ministros Dissidentes ab Ecclesiâ Anglicana
catibus aut Synaxi recedere. Verùm enim verò novum quoddam
 ac planè incredibile videtur, quòd D. GENEVENSES
 & Ministri in Angliâ Dissidentes ad contrarias ejusdem stadii
 partes decurrerent, nec tamen illos hi relinquerent. Vides igitur,
 Vir Bone, Te ea quæ sunt rationi omninò dissentanea te-
 merè effutire, dum Causæ Tuæ quoquo modo tuendæ magis es
 studiosus, quàm indagandæ aut saltem subsequendæ Veritatis.

Ut demum claudam hanc Epistolæ meæ Disquisitionem
 primam. Ex iis quæ jam dicta sunt liquet, D. GENEVEN-
 SES, (quamvis non *disertè*, tamen eâ quâ decet Exteros Mo-
 destiâ, hoc est, *ex Consequentia*) plusquàm verbulo, nempe per
 integram ferè ipsorum Epistolam, immò Suo, quoties in
Angliâ versati sunt, Suorumque Exemplo, (quod multò plus
 habet ponderis quàm verba Sexcenta, aut Epistola Integra
 quantumvis proluxa) SCHISMATIS crimen Presbyterani
Anglis impingere.

Unde obiter constat, nihil reverà inesse *Literis Geneven-*
sibus, ob quod justâ de causâ *Sibimet impensè gratulentur* Mi-
 nistri Presbyterani, *eorumque Consortes*: Contrà, Gratulationes
 illorum potius esse *Fictas*, eo nimirum Consilio, quo solet Rex
Gallicus etiam post ingentem suorum cladem Hymnum cane-
 re, ut existimet credulum vulgus Milites ejus aut victoriam
 reportasse, aut saltem haud penitus devictos esse.

Pari, inquam, consilio videntur *Ministri in Angliâ Dissentientes* (nè *Literæ Genevenses* cum Benevolentia tum Reverentia erga Ecclesiam Anglicanam aded plenæ in magnum sibi cederent damnum, providè metuentes) satis cum astutiâ Artificium excogitasse, quo faciliùs Gregalium suorum oculos perstringerent. Fingunt nimirum p. 10. *Se Gratias quantum possunt maximas D. GENEVENSIBUS* agere, referre etiam *paratos*, quasi ob recens aliquod animi erga se suosque Benevoli indicium. Dignæ quidem hæ Sacræ Fraudes ingenio Jesuitico, doleo autem easdem non prorsus indignas esse etiam Anglo Presbyterano. Et de hæc Tuâ Gratulatione satis.

II.

A Gratulatione ad Monitum Tuum nunc progrediamur, in quo occurrunt verba hæc notatu digniora: "Hos (Scil. D. GENEVENSES) tamen non ægrè laturos sperare fas est, "si de nonnullis quæ in ipsorum Literis extant, Liberè & Fraternè moneantur p. 12. ---- Iftam Epistolæ D. GENEVENSIIUM partem, ubi narrant *eos Ritus* (quod vocabulum totam suam Disciplinam debet denotare) *quidem se habere, quales Reip. gubernatio, & Necessitas postulârunt*; hæc inquam verba non sine dolore legunt *Dissentientes*: Videtur enim hæc declaratio fœdam valde illorum Reformationi notam inurere, quamque Hierarchici omnes avidè arripiunt.

Quid

" Quid enim, quæso, turpius alicui Ecclesiæ Christianæ objici
 " potest, quàm *Cultus & Ritus* Sacri Auctoritate Divinâ desti-
 " tuti, ab humanâ politicâ formati? Itane decuit laudabilem
 " GENEVENSIUM Reformationem ab his ipsis, quibus
 " ea maximè cordi debet esse, tam nigro penicillo depingi,
 " non sine ingenti insignium Dei servorum CALVINI &
 " VIRETI infamiâ? P. 14. ----- Multa hisce consona, in
 " CALVINI & BEZÆ libris editis reperiuntur, quæ D.
 " GENEVENSES (idque horum pace sit dictum) debue-
 " runt continere, nè abjectam adeò Confessionem de celebri
 " suâ Reformatione proferrent. P. 16. ----- Talia differentem
 " spero D. GENEVENSES æquo animo accepturos, quo-
 " niam spectant ad ipsorum Causæ (quam nimis frigide tueri
 " videntur) Patrocinium; Quam causam sanè illos cordatè ma-
 " gis decuit propugnare, P. 17.

Monitum quidem hoc satis *Liberum*, sed non adeò *Fraternum*,
 quippe quod Monitos *Convictiis impetat hostilibus*. Quid enim
 Contumeliosius dici potest de D. GENEVENSIBUS,
 quàm quòd ipsorum Reformatio Sibimet non *maximè sit cordi*,
 quòd illos *decuerit Cordatè magis causam suam propugnare*, quòd
fædam valde notam eidem inurant, quòd denique de eâdem id
 narraverint, quo nihil *Turpius alicui Ecclesiæ Christianæ objici*
potest? En altam Contumeliarum congeriem! En Monitum
Angli Presbyterani Modestum!

At mihi videor audire Te regerentem, quòd hæc omnia.

utcumque in se sint aspera, tamen à Te non nisi *D. GENE-
VENSIUM* pace dicta sunt, adeoque non meritò habenda
tanquam *Immodesta*. Bone Vir! Scire velim, Siquis Tibi
gravem impingeret colaphum, numquid existimares hunc non
ducendum esse tanquam Tibi Injuriosum, modò tibi priùs di-
xerit, *Pace tuà, Domine*.

Verùm Modesto tuo sermoni non impar est etiam Animⁱ
Modestia. Dum enim in medium affers *BEZÆ* testimonia
p. 15. dum mones *D. GENEVENSES* ipsum *CALVI-
NUM* audire, *ibid.* dum pronuncias multa in *CALVINI
& BEZÆ* libris editis reperiri, quæ *D. GENEVENSES*
continere debuerunt: quidni innuis *D. GENEVENSES* in
suorum *CALVINI & BEZÆ* scriptis planè *Hospites* esse
p. 19, aut saltem *Tardioris Ingenii homines p. 23,* qui ea quæ
legerunt, perparùm intelligunt: Contrà, Tibi Tuorumque
Confortibus *CALVINI & BEZÆ* mentem penitus esse
cognitam? Pari modo, dum tot ac tantis criminibus oneras
D. GENEVENSES, quòd narrent eos *Ritus quidem se ha-
bere, quales Reip. gubernatio & Necessitas postulârunt*, quidni af-
firmas Te Tuosque qui in *Anglià* versantur pristinum *Genevæ*
statum magis perspectum habere, quàm ipsos *D. GENE-
VENSES*? Apertum Animi Modesti indicium!

Si negas hoc esse quod velis, Dilemmate (cujus alterutrum
cornu Te feriat necesse est) ostendam, Quod velis, aut hoc
esse, aut aliud aliquid non minus turpe. Cùm enim verba
ista,

ista, quibus narrant D. GENEVENSES, eos *Ritus quidem se habere quales Reipublicæ gubernatio & necessitas postularunt*, cum hæc inquam verba *non sine dolore legant* *DISSENTIENTES*, causa DOLORIS est, vel quòd D. GENEVENSES locuti sint, *secus quàm res est*; vel quòd locuti sint, *sicut res est*.

Si prius; id dicendo, dicis (ut antehac est observatum) *Anglos Dissidentes* melius scire, quonam in loco fuerint tempore Reformationis *Res Genevenses*, quàm ipsi D. GENEVENSES: quod nimis oleat Arrogantiam, necne, penes Lectorem esto arbitrium.

Sin posterius; hoc dicendo, dicis *Anglos Dissidentes* voluisse, ut D. GENEVENSES causæ suæ patrociniū ipsi Veritati anteponerent; voluisse ut D. GENEVENSES Reformationem suam Fucatis potiùs & Falsis coloribus ornarent, quàm ad Veritatis amissim *nigro illam depingerent penicillo*; denique voluisse, ut D. GENEVENSES id potiùs quod verum est, strenuè *negarent*, quàm *non negando* concederent aliquid, quod *Hierarchici* in causæ suæ tutelam *arriperent*. p. 14.

Sequitur itaque ex Dilemmate prædicto, Monitum tuum summam sapere aut *Arrogantiam* aut *Impietatem*. Utrum horum mavis, accipias: constabit interim Tibi potiùs Monitore opus esse, quàm dignum esse Te, qui Aliis, præsertim Viris Egregiis, quales sunt D. GENEVENSES, Monitoris officium præstares.

Deni-

Denique ex hoc Moniti Tui Specimine discant D. GENE-
 VENSES, cæterique omnes *Exteri*, cujusmodi cum Ingeniis
 Nos *Ecclesia Anglicana* Ministri conflictemur. Mirari definant,
 omnes nostros Labores optato hætenus caruisse successu, cum
 satis hinc intelligant, utcunque nihil magis *in ore sit Dissen-*
tientibus, nihil interim minus *in votis* esse, quàm cum *Eccle-*
sia Anglicana communionem colere; utcunque de *Moderatione*
 suâ aliis obstrepant, ipsos interim nolle ad mutuum in Re-
 ligionis stadio occursum, nè unum quidem pedem promove-
 re, contrà promóventes totis viribus retrahere. Ut rem to-
 tam verbo complectar, intelligant *Exteri* omnes, non antè
 suâ sorte Contentos fore *Anglos Dissidentes* quàm *Ecclesia*
Anglicana radicitus fuerit eversa, vel (quod eodem redit) in
Presbyteranismi Castra omninò migraverit. En veram *An-*
glorum Dissidentium Moderationem ! En *Moniti Tui* scopum
Moderatione Tuâ verè dignum !

III.

TERTIO jam loco, examine trutinanda est Libelli Tui
 pars tertia, quâ frustra conaris *Accusationem D. OXONIEN-*
SIUM repellere, p. 17.

Nimirum, quia deerant Tibi Argumenta, ad Facetias recur-
 ris, quas Argumentorum vicem supplere velis. "Adesse juben-
 "tur Quirites, lepidum sanè drama spectaturi, in quo JOAN-
 "NES

"NES CALVINUS GENEVENSIS Disciplinæ
 "Choragus, in scenam producitur, Hierarchiam Saltaturus"
 p. 18. *Adsumt, ut jubes, Quirites, & CALVINO Hierar-*
chiam saltanti plaudunt, eoque magis plaudunt, quod Gene-
vensis Disciplina quamvis fuerit Choragus, tamen haud recusave-
rit Hierarchiam aliquando saltare.

Dicis quidem CALVINO ita in Scenam producto in-
 decorè impositam esse Personam, quæ nullo negotio detrabi potest,
 modò ipsa Calvinì verba apud D. OXONIENSES manca &
 mutila, plenè recitentur ibid. Sed hoc tantum dicis. Dum
 enim asseris "ex CALVINI verbis plenè recitatis, *Hie-*
rarchia Anglicana comprobationem nullis fidiculis posse ex-
 "torqueri; quia CALVINI non erat, scopus, Exforti Epi-
 "scoporum potestati (qualis in Ecclesià Anglicanà viget)
 "suffragari," p. 19. hæc inquam dum asseris, non detrabis
 CALVINO Personam indecorè impositam, sed Tibi ipsi Per-
 sonam *Sophistæ* satis congruam imponis. Nempe tanquam
 probatum id assumis, quod tibi incumbit probandum, viz. Ex-
 fortè esse apud nos *Episcoporum potestatem.*

Nec absimili argumento *Sophistica* usus es, dum affirmas
 phrasim hanc "*Christo subesse*, apud CALVINUM hoc loco
 "idem denotare, quod, amplecti Disciplinam Ecclesiasticam,
 "quam Apostoli Christo mandante instituebant, juxta quam
 "*Episcopi & Presbyteri ejusdem Ordinis* esse censentur quamvis
 "priores emineant uti Presbyteriorum Præsides & Moderato-

"res"

“res” p. 19. Scilicet in Controversiâ nostrâ omnino Hospes est, qui non intelligit Quæstionem, quæ omnium huc Spectantium prima est discutienda, hanc esse, viz. *An juxta Disciplinam Ecclesiasticam, quam Apostoli Christo mandante instituebant, Episcopi & Presbyteri ejusdem Ordinis esse censendi sint?* Affirmas quidem hoc, sed oportuit Te prius probasse, quàm idem tanquam *probatum* assumpseris. Verbo dicam, Propositionem hanc utprimùm probaveris, Herbam Tibi extemplò, & lubens, porrigam.

Adjungis quòd “hanc fuisse CALVINI mentem Ministri Dissidentes hætenus crediderint, nec dubitent D. GENEVENSES, qui Confessionis Gallicæ articulo trigessimò subscripserunt, promptè suffragaturos” p. 19. At pace tuâ, Bone Vir, ludos homines facere plusquam videtur (p. 24.) is, qui hujusmodi phrasés, *Ministri Dissidentes hætenus crediderunt, Nec dubitant*, tanquam Argumenta validissima Lectori infalsè obtrudit.

Summa rei huc redit: Afferunt D. OXONIENSES, negas Tu, in CALVINI verbis de *Hierarchiâ* in medium allatis talem, *quali nos fruimur*, intelligi Hierarchiam. Quid autem magis æquum excogitari potest ad litem hanc dirimendam, quàm si statuatur Judex sive Arbiter, qui Neutri parti magis favet quàm alteri. En Virum Doctissimum, Egregium Ecclesiæ Gallicanæ Reformatæ, hoc est, *Presbyteranæ* Ministrum, & in quem animi aut adversus Vos iniqui, aut in

Nos

Not nimis propens nulla potest cadere suspicio ! En Virum hunc Reverendum, D. D. *De l'Angle*, Arbitrum omni exceptione majorem, & qui proculdubio *Confessionis Gallica articulo trigessimmo Subscripserat* ! Ille in epistolâ ad Episcopum *Londinensem* A. D. 1680mo transmissâ ^{ita} scribit: " * Hæc aded erat sententia " Egregii nostri CALVINI, ut in *Traçtatu de necessitate* " *Reformationis* asserere non dubitaverit; Siquis inveniretur à " Ratione tam longè abhorrens, ut recusaret Ecclesiæ tam Cul- " tu quàm Doctrinâ puræ Communionem, aut se nollet sub- " mittere quoad Regiminis formam, sub prætextu retenti in " illâ, *qualis VESTER est*, Episcopatûs, istiusmodi virum nul- " lâ non Censurâ, nullo non rigore Disciplinæ dignum esse: " Quibus verbis subjungit ipsissima CALVINI verba, plenè (quemadmodum in Libello Tuo) recitata.

Porro CALVINI verbis adjungit Vir idem Reverendus illa, ad quæ Spectant D. OXONIENSES, BEZÆ verba, etiam plenè recitata. E quibus obiter inferri potest, ipso BEZA judice, *Hierarchiam, qualis NOSTRA est*, in CALVINI verbis in Medium allatis esse omninò intelligendam. Videtur sanè hæc Illatio Te minimè latuisse; adeoque, ut vim ejus

* Et c' estoit là si bien le sentiment de nostre Grand & Excellent Calvin, que dans son traité de la nécessité de la Réformation il ne fait point de difficulté de dire, que s' il se trouvoit des gens assez deraisonnables pour refuser la Communion d' une Eglise pure dans son Culte & dans ses Dogmes, & pour ne pas se soumettre avec respect à son Gouvernement, sous ombre qu' elle auroit retenu l' *Episcopat conditioné Comme le VOSTRE*, il n' y auroit point de Censure ny de Rigueur de Discipline qu' on ne deust exercer contre eux. Vide pag. 414, 415. *Epist. D. D. De l'Angle* ad ca'cem Libri à Reverendo admodum, *Edwardo Stillingfleet, Wigorniensis* nuperrimè Episcopo, Conscripti, cui titulus, *Irrationabilitas Separationis*.

devitares, alto prorsus silentio BEZÆ auctoritatem, quæ disertè usi sunt D. OXONIENSES, callidè prætermisisti.

Ex iis igitur quæ dicta sunt Luce Meridianâ non minùs clarum est, illam D. OXONIENSIVM Accusationem, quæ à Te prima memoratur, nullatenùs esse *atrocem Civium Criminationem* P. 18, sed Accusationem validis fundamentis, Speciatim ipsius CALVINI testimonio, innixam, & qualem Tu nondum vales repellere; adeoque *Anathemate, quod CALVINUS intentat*, Anglos Dissidentibus omninò feriri, p. 20.

Pergamus jam ad illam alteram D. OXONIENSIVM Accusationem, quæ à Te loco 2^d memoratur, ubi dicis, "Quum omnes qui ab Ecclesiæ Anglicanæ Coetibus se segregant, *Schismatis* postulant D. OXONIENSES, nullo sanè "jure id faciunt" p. 20. Quod ad hanc accusationem spectat, id imprimis, ut evitetur Sophisma, est observandum, ipsam Accusationem à te *Falsò* recitatam esse. Nam D. OXONIENSES, non absolutè *Omnes*, sed *Omnes è Nostratibus, qui à legitimis Ecclesiæ Anglicanæ coetibus se segregant, SCHISMATIS postulant*; & summo sanè jure id faciunt. Nam per SCHISMA (uti suprà dictum est) nihil aliud intelligo, quàm Recessum ab Ecclesiâ aliquâ Christianâ, quo peccatur contra normam istam quam agnoscis Sanctissimam, & qualis Spirat Eximiam Pietatem & Modérationem.

Seponamus omninò, si placet, vocabulum SCHISMA, adeoque omnes de eo litigationes. Hoc est quod dico, & quod dicere ex animo doleo, Juxta Normam Tuam Sanctissimam
& suprà

& suprà memoratam probari posse, (ut suprà probatum est) *Anglorum Dissidentium* ab Ecclesiâ Anglicanâ Recessum non alium esse quàm Recessum *Impium & Immoderatum*, adeoque summè Culpabilem. Det Deus O. M. ex infinitâ suâ Misericordiâ, ut non frustra conatus sim hisce Domini terroribus, non vano aliquo terriculamento, metum Tibi Tuorumque confortibus incutere: Det Deus O. M. ut *Angli Dissidentes* tandem desinant *securos* se falsò credere, aut quicquid de Æterno ipsorum periculo piè ac pro officio suo prædicent Ecclesiæ Anglicanæ Ministri, iniquissimè æstimare tanquam id quod *mussitant* quidam Calumniatores, P. 20, 21.

Quod P. 22, 23. affers ad diluendum *Perduellionis* crimen, est reverà merum nihil. Dicis hoc Scelus nefarium immeritò D. OXONIENSES Civibus impingere, qui Summâ Reverentiâ & fide suis parent Rectoribus. An verò ii, qui legitimæ Episcoporum authoritati sese Subtrahunt, Summâ Reverentiâ & Fide parent Episcopis, hoc est ipsorum Rectoribus, de quibus loquuntur D. OXONIENSES? si non pareant hisce suis Rectoribus, hisce Ecclesiæ Principibus; ad *Rebellionis* crimen, quod Presbyteris contra Episcopos stantibus dudum impegit *Cyprianus* (Ep. 72 & alibi) quod Tibi Tuisque adversus Episcopos Rebellantibus jure impingimus, reverà Nihil respondes. Quod *inclyti isti Linguarum & Juris Interpretes* circa *Perduellionis* crimen minimè hallucinati sint, facile foret ostendere, modò esset operæ pretium; præsertim cùm illud ipsum *Læsæ Majestatis* crimen, quod Tu solum *Perduellionis* nomine insigniri contendis, haud

• immeritò *Angli Dissidentibus* impingi queat, quamdiu pergent Beatissimi Regique Martyris CAROLI I. parricidium defendere, cùm aliis modis, tum Speciatim Anniversariæ ob Scelus istud nefarium Humiliationis diem non observando, immò ex ludibrio Convivium (uti aiunt) *Capiti Vitulini* eo ipso die Festivè celebrando.

Hiscè omnibus ritè perpensis, penes Lectorem esto iudicium, annon D. OXONIENSES justà de causâ AUDACIÆ, PERDUELLIONIS, & NEFARIO-
RUM SCELERUM notas utcunque turpes *Angli Dissidentibus* inurant p. 9. Ob quæ flagitia *Tanta animis Cælestibus ira*, & sunt, & esse debent, & quia sunt *Cælestes*, *ibid.*

IV.

FAME Tuæ, Vir Bone, multò meliùs Consultum fuerat, si eadem pagina, quæ Defensionì Tuæ, Tuo etiam Libello finem posuisset. Quæ enim sequuntur paginæ, Animum produnt Charitate Christianâ minùs imbutum. Dicis quidem Te D. GENEVENSIBUS *alma Matris OXONIENSIS affectum planè insperatum gratulari* p. 23. Verùm enimverò si hunc affectum plusquam ore tenus gratulatus fueris, vix tantopere sudaveris eundem D. GENEVENSIBUS suspectum reddere, aut tanquam Minimum exhibere. Hunc autem ad Scopum apertè collimas, dum asseris "Oedipo opus esse, qui explicare possit illa verba nonnulla, *diversam longè apud*
" *Anglos*

“ *Anglos ac apud Exteros homines Sententiam exprimentia, quæ*
 “ *D. GENEVENSIUM animis suspiciones infuderant p. 24;*
 “ *dum Poetam OXONIENSEM, qui GENEVAM Fedam*
 “ *disertè appellavit, in medium profers p. 24; dum pergis deni-*
 “ *que suspicere admirabilem Almae Matris OXONIEN-*
 “ *SIS erga Ecclesias Reformatas Charitatem: Quam tamen*
 “ *illa manu adedè parcâ largitur, ut nonnisi meram Charitatis*
 “ *larvam ostentare videatur. p. 25.*

Hæccine, Vir Bone, est illa adedè decantata *Angli Presby-*
terani CHARITAS? Annon potiùs *Charitate verè Christianâ*
 omninò destitutus est, quem adedè juvat flammis pænè extinctis
 oleum injicere, aut cicatricem vulneribus pristinis jam ob-
 ductam denuò, & de industriâ, refricare! Hæc meritò aliis
 Suspicionem infundunt, Te mutuam Academiæ GENE-
 VENSIS & OXONIENSIS Concordiam utrique po-
 tiùs *invidere*, quàm *gratulari*. In promptu autem est, quod ad
 singula, quæ Tua Tibi suggessit Invidia, reponam.

Nimirum *Oedipo* nullo opus est, qui explicare possit verba illa,
 quæ D. OXONIENSES satis explicant verbis suis sequen-
 tibus, quæ ita se habent: “Hoc Vobis persuasissimum habete,
 “si quid fortè ab aliquo è nostris exciderit, quod in *Genevam*
 “asperius dictum videatur, id non ad ullam aut Reipublicæ,
 “aut Academiæ, aut Ecclesiæ *Genevensis* dedecoris labem inuren-
 “dam designatum fuisse, sed ad istos solummodo è Nostratibus
 “pertinuisse, qui cum ritus nostros impugnant, cum Litu-
 “giam contumeliis proscindunt, cum à legitimis Ecclesiæ An-
 “glicanæ

"glicanæ coetibus sese segregant, cum Schismaticos conventus
 "celebrant, cum disciplinam apud Nos, tam Civili quam
 "Ecclesiastici auctoritate stabilitam, labefactare omni ope
 "contendunt, nefariis hisce sceleribus Vestrum nomen, ea,
 "qua sunt, audacia, prætere non erubescunt. — Alienissi-
 "mum est à nostra charitate Ecclesias illas Reformatas, quæ
 "ineluctabili necessitatis lege adactæ à primæva Episcopalis re-
 "giminis forma haud sponte sua recesserunt, tanquam legiti-
 "mis Pastoribus aut Sacramentis ritè administratis penitus de-
 "stitutas, rigida nimis censura damnare: à iudicio hoc de Ec-
 "clesia Vestra ferendo longe semper abfuerunt è Theologis
 "nostris celeberrimi, qui peregre commorantes Sacris vestris lu-
 "benter interfuerunt. Sed multum dispar est Schismaticorum
 "nostrorum à Vestra causa; multum diversa nostra de iis sen-
 "tentia; qui cum nulla necessitate compulsi legitimæ Episco-
 "porum Auctoritati sese subtrahunt, *Geneva* exemplum per-
 "duellioni suæ obtendunt, Vestro patrocínio adeo minime
 "suffulti, ut Calvinus Vester illos, qui *talem Hierarchiam*, quali
 "nos fruimur, *non revereantur, summaque obedientia observent,*
 "*nullo non Anathemate dignos censuerit*". Tardioris sanè inge-
 "nii homuncio est, quisquis ex hisce D. OXONIENSIIUM
 "verbis proximè allatis nescit elicere genuinam illorum ver-
 "borum significationem, ad quæ explicanda *Oedipus* tibi videtur
 "desiderari.

"Quod ad *Poetam Oxoniensem* attinet, cum dixeris omnia, quæ

Tibi

Denique *Charitas erga Ecclesias*
Reformatas nullis a *cancellis p. 26.* quàm qui-
bus eandem inclusit Veritas Evangelica. Et quamvis Charitas
ulterius se extendat, quàm Virtus quævis alia ; nullus tamen
dubito, quin ultra præscriptos ab Evangelio limites etiam
Charitatem extendi noluerunt ipsi GENEVENSES.

Atque ita ad *Stricturarum* tuarum finem perventum est, quas
utcumque in se improbandas, voto claudis minimè improbando,
sed quod ipse Tecum lubentissimè, & ex animo ad Deum ef-
fundo : “ Utinam Beatus ille dies, Dei O. M. misericordiâ, tan-
“ dem illucescat in quo omnes animorum æstus penitus restin-
“ guantur, omne partium studium à Christianorum mentibus
“ prorsus exulet, omnes Ecclesiæ Reformatæ *Primavâ* pietate
“ ornentur, & Patria dilectissima diuturnis & felicibus ANNIS
“ Augustissimæ auspiciis, omni Bonorum genere cumuletur,
“ Amen.

Restat monendum, hanc Epistolam citius fuisse scriptam, mo-
dò spes non defuisset, quodd Manus magis idonea hoc defunge-
retur

um,
ANAM,
OXONIENSE

Ultimo hoc loco animadvertendum duxi, quod Tu, quisquis es *Stricturarum* Author, prodire velles *Anonymus*. Libello Tuo scribendo edendoque, vel bene fecisti vel male: si male, longe praestitit eundem non omnino scripsisse, aut saltem non edidisse; si bene, cur Te pueret Foetus tanquam *Spurius*, aut alio quodam modo *Illegitimus*. Contra dum mihi Conscius sum, nihil à Me scriptum esse, nisi quod & Veritatis & Officii mei Ratio postulet; non est, cur *Tenebras* amarem, aut ad *Lucem* venire reformidarem; ideoque tanquam in *Publicum* Veritatis testimonium *Nomen* appono *Meum*.

Tuus in Christo Amicus Cordatissimus

necnon Servus Humillimus

E. WELLS.